

Η εορτή των Αιτωλοακαρνανών Αγίων στην Αμφιλοχία

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Με επίκεντρο την πόλη και την Αρχιερατική Περιφέρεια της Αμφιλοχίας πραγματοποιήθηκε εφέτος η εορτή της Συνάξεως πάντων των εν Αιτωλία και Ακαρνανία διαλαμψάντων Αγίων, που τιμά η Ιερά Μητρόπολή μας την Κυριακή του Τυφλού.

Το απόγευμα του Σαββάτου, 24 Μαΐου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, επικεφαλής του Ιερού Κλήρου, των Αρχόντων και του πιστού Λαού, υποδέχθηκε τα ιερά Λείψανα των Αιτωλοακαρνανών Αγίων που μεταφέρθηκαν από τους Ιερούς Ναούς και τις Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως όπου φυλάσσονται μόνιμα. Η υποδοχή έλαβε χώρα στην κεντρική πλατεία της Αμφιλοχίας και στη συνέχεια, με λιτανευτική πομπή, τα Άγια Λείψανα μεταφέρθηκαν στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου.

Συγκεκριμένα μεταφέρθηκαν και τέθηκαν προς προσκύνηση και αγιασμό των πιστών τα ιερά λείψανα: του Αγίου Ιερομάρτυρος Κοσμά του Αιτωλού, του Ισαποστόλου, του Αγίου Καλλινίκου, Επισκόπου Εδέσσης του Αιτωλού, του Αγίου

Ιερομάρτυρος Βλασίου του Ακαρνάνος, του Αγίου Ανδρέου του Ερημίτου, του Αγίου Ιωάννου του εν Βραχωρίω μαρτυρήσαντος και του Αγίου Ιακώβου του Γέροντος του εν Δερβεκίστη.

Ακολούθησε ο πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ. Δαμασκηνού, με την συμμετοχή του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. Θεοκλήτου Ράπτη και του Ιερού Κλήρου της ευρύτερης περιοχής της Αμφιλοχίας. Τον θείο λόγο κήρυξε ο Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. Θεολόγος Ντούβαλης.

Στην υποδοχή συμμετείχαν η Φιλαρμονική του Δήμου Αμφιλοχίας, τμήματα πολιτιστικών συλλόγων και πλήθος κόσμου, μεταξύ των οποίων ο Δήμαρχος Αμφιλοχίας κ. Αθανάσιος Τορουνίδης, οι Διοικητές του Αστυνομικού Τμήματος, του Λιμενικού Ταμείου και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Αμφιλοχίας και άλλοι εκπρόσωποι των τοπικών Αρχών.

Το πρωί της Κυριακής του Τυφλού, 25 Μαΐου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου.

Κατά το κήρυγμά του ανέλυσε την αποστολική περικοπή της ημέρας, λέγοντας τα εξής: «Το φως και το σκοτάδι είναι οι σημερινοί πρωταγωνιστές, τόσο στην Ευαγγελική, όσο και στην Αποστολική περικοπή, που πριν από λίγο ακούσαμε. Στην

πρώτη, την Ευαγγελική περικοπή, ο Ευαγγελιστής Ιωάννης εξιστορεί την τυφλότητα και την θεραπεία ενός εκ γενετής τυφλού. Πρόκειται για την τυφλότητα που αφορά στους σωματικούς οφθαλμούς. Στη δεύτερη, την Αποστολική περικοπή, ο Απόστολος Παύλος μας μιλά για την τυφλότητα και τον φωτισμό της καρδιάς. Πρόκειται για την τυφλότητα των πνευματικών οφθαλμών, εκείνων δηλαδή που αντιλαμβάνονται την παρουσία του Χριστού μέσα στην ανθρώπινη ύπαρξη.

Η θεραπεία του εκ γενετής τυφλού αποτελεί ένα ακόμη θαύμα, το οποίο πραγματοποιείται ως καρπός της αγάπης και τις φιλευσπλαχνίας του Κυρίου μας. Στην εξιστόρηση όμως υπάρχει κάτι παράδοξο: Από τους 38 στίχους της περικοπής, μόνον οι πρώτοι επτά (7) περιγράφουν το σημερινό θαύμα. Στους υπόλοιπους 31 στίχους, ο Ευαγγελιστής Ιωάννης περιγράφει την ταλαιπωρία του γιατρεμένου πλέον τυφλού, ο οποίος βρίσκεται αντιμέτωπος με τον χλευασμό, την ειρωνεία, ακόμη και τις απειλές των Φαρισαίων, οι οποίοι επιμένουν να αμφισβητούν κάτι, το οποίο επιβεβαιώνουν δεκάδες άνθρωποι, μεταξύ των οποίων και οι γονείς του τυφλού.

Το γεγονός αυτό μας δίνει την δυνατότητα να προβληματιστούμε πάνω σε ένα πολύ ενδιαφέρον θέμα. Ποιό είναι αυτό; Η επιμονή πολλών ανθρώπων να παραμένουν στην τυφλότητά τους και να αρνούνται τα θαυμαστά του Θεού, ακόμη και όταν συμβαίνουν μπροστά στα μάτια τους.

Καθημερινά γνωρίζουμε ανθρώπους, οι οποίοι συμπεριφέρονται σαν τον Απόστολο Θωμά, του οποίου τις αντιδράσεις θυμόμαστε κατά την πρώτη Κυριακή μετά την Ανάσταση· αντιδράσεις, οι οποίες περικλείονται σε μία και μόνη φράση: «Εάν δεν δω με τα μάτια μου, δεν θα πιστέψω».

Κι όμως! Σήμερα αποδεικνύεται πως για τον άνθρωπο που δεν θέλει να πιστέψει, ούτε οι οφθαλμοφανείς αποδείξεις είναι αρκετές. Κάτι άλλο, κάποιο άλλο κέντρο μέσα στην ανθρώπινη ύπαρξη φαίνεται πως πρέπει να ενεργοποιηθεί, ώστε ο άνθρωπος να αντιληφθεί τα διαρκή θαύματα που συμβαίνουν γύρω του και να παραδώσει τον εαυτό του στην πίστη και την αγάπη προς τον Θεό.

Ποιό είναι άραγε αυτό το κέντρο; Απάντηση δίνει σήμερα ο Άγιος Απόστολος Παύλος στην Αποστολική περικοπή, η οποία περιλαμβάνεται στην δεύτερη προς Κορινθίους Επιστολή του. Εκεί γίνεται λόγος για την διπλή τύφλωση που ταλαιπωρεί τον άνθρωπο, αλλά και για τον διπλό φωτισμό του.

Ονομάζουμε «τυφλούς» όσους στερούνται την φυσική τους όραση, όπως συνέβη και με τον σημερινό τυφλό του Ευαγγελίου. Αυτή η τύφλωση όμως είναι ασήμαντη

μπροστά στην τύφλωση των εσωτερικών μας ματιών, τα οποία, είτε από αδυναμία είτε από άρνηση, αδυνατούν να αναγνωρίσουν το ολοφώτεινο πρόσωπο του Κυρίου και να οδηγήσουν όλο μας το «είναι» προς Εκείνον. Ο Παύλος μιλά με αυτό τον τρόπο, διότι γνωρίζει εκ πείρας την πνευματική του τύφλωση πριν γνωρίσει τον Χριστό, γνωρίζει όμως και τη σωματική του τύφλωση, καθώς όντως τυφλώθηκε, αμέσως μετά το υπερκόσμιο φως που του άλλαξε την ζωή, εκείνο το καταμεσήμερο στο δρόμο προς την Δαμασκό.

Πότε κατάλαβε την τυφλότητά του ο Παύλος; Πότε διαπίστωσε τον σκοτισμό της ψυχής του; Πότε αντιλήφθηκε τα λέπια που έφραζαν τους οφθαλμούς της καρδιάς, αλλά και του σώματός του; Όταν Εκείνος, ο γλυκύτατος Εσταυρωμένος, εμφανίστηκε στην ζωή του και τον «μεταμόρφωσε». Ακούσαμε σήμερα τον Απόστολο Παύλο να μιλά για το φως, το οποίο γνώρισε έντονα και συγκλονιστικά, απρόοπτα και αναίτια, πέρα από κάθε ανθρώπινη λογική και πέρα από κάθε ανθρώπινη δικαιοσύνη. Τι μας είπε;

«Ο Θεός, ο Οποίος, κατά την δημιουργία του κόσμου, διέταξε από το σκότος να λάμψει το φως, έλαμψε και στην καρδιά μου όχι μόνο για να φωτίσει εμένα αλλά και για να μεταδοθεί μέσα από μένα ο φωτισμός αυτός σε όλους τους ανθρώπους».

Και συνέχισε: «Αυτός ο φωτισμός μας αποκαλύπτει τον Θεό και μας οδηγεί στο να Τον ευγνωμονούμε και να Τον δοξάζουμε. Και στη γνώση του Θεού μας οδηγεί το φως της πίστεως στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού».

Ποιό είναι λοιπόν το συμπέρασμα;

Οι αισθήσεις και η λογική μας αποδεικνύονται, όχι μόνον ανεπαρκείς αλλά και κατευθυνόμενες από τον νου μας. Με άλλα λόγια, χωρίς την αποκάλυψη του φωτός του Θεού στην ανθρώπινη καρδιά και, συνεπώς, με τον νου μας σκοτεινιασμένο, όσα θαύματα κι αν αντικρίσουμε, δεν πρόκειται, ούτε να αναγνωρίσουμε τον Θεό, ούτε να πειστούμε για τα μεγαλεία και τα θαυμάσιά Του. Αυτό δεν σημαίνει πως το χριστιανικό κήρυγμα καταργεί την λογική. Αντίθετα, οι Απόστολοι, οι Απολογητές και γενικά οι άγιοι Πατέρες των πρώτων χριστιανικών αιώνων, όπως και ο Απόστολος Παύλος, χρησιμοποίησαν και λογικά επιχειρήματα για να αποδείξουν πως ο Ιησούς Χριστός υπήρξε ο πολυαναμενόμενος Μεσσίας, ο Οποίος, με την Ανάστασή Του έδωσε στο ανθρώπινο γένος μια νέα ευκαιρία και μια νέα προοπτική. Όλοι αυτοί οι Άγιοι, όμως, γνώριζαν πως η λογική δεν αρκεί, εάν δεν συνδυαστεί με την ολόθερμη πίστη και την διαρκή προετοιμασία της ανθρώπινης υπάρξεως να δεχτεί την λαμπρή επίσκεψη του Χριστού στην καρδιά, όταν και όπως Εκείνος το αποφασίσει.

Ακόμη και αυτή την στιγμή, υπάρχει η πιθανότητα, ο Χριστός να χτυπάει την πόρτα της καρδιάς μας. Είμαστε όμως έτοιμοι γι' αυτή την επίσκεψη; Έχουμε ρυθμίσει την ζωή μας σύμφωνα με το θέλημά Του, ώστε τα εσωτερικά μας αισθητήρια να αντιληφθούν την παρουσία Του; Έχουμε δώσει στον εαυτό μας την ευκαιρία, μέσω των μυστηρίων της Εκκλησίας μας, και ιδιαίτερα μέσω της Θείας Ευχαριστίας, να φωτιστεί από την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος και να κατανοήσει αυτά που τα μάτια μας και τα αυτιά μας δεν μπορούν να αντιληφθούν και, πολύ περισσότερο, να εξηγήσουν;

Σήμερα, ο Απόστολος Παύλος, μετά τα όσα αναφέρει για τον φωτισμό της καρδιάς μέσω της πίστεως στον Χριστό, μας θυμίζει τα βάσανα και τις ταλαιπωρίες που υπέστη κατά την διάρκεια της θείας αποστολής του. Δεν παραπονιέται όμως γι' αυτά. Αντίθετα, μέσα από αυτά αντιλαμβάνεται την ανθρώπινη αδυναμία αλλά και την ανθρώπινη δίψα να στραφεί προς τον Αρχηγό της ζωής· προς Αυτόν που διαθέτει όλη την αγάπη και όλη την δύναμη να αναπληρώνει τις ανθρώπινες αδυναμίες, να παρηγορεί την ώρα των δοκιμασιών και των πειρασμών και να αποκαλύπτει στον άνθρωπο την αληθινή γνώση.

Ας βαδίσουμε, λοιπόν, τον δρόμο της πίστεως προς τον Κύριο και Σωτήρα μας και ας είμαστε βέβαιοι πως το Φως Του θα αποκαλύψει στην καρδιά μας την αλήθεια και το νόημα της ζωής».

Αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία τελέσθηκαν τα εγκαίνια του Πνευματικού Κέντρου του Ιερού Ναού, που βρίσκεται πλησίον του Ναού και θα στεγάσει τις

ενοριακές ποιμαντικές και κοινωνικές δράσεις της Ενορίας.

Τον Αγιασμό τέλεσε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ο οποίος εξέφρασε τη χαρά του για την δημιουργία του Πνευματικού Κέντρου και την αξιοποίηση των κτιρίων περίξ του Ιερού Ναού, λέγοντας μεταξύ άλλων τα εξής:

«Η Ενορία του Αγίου Αθανασίου είναι μία Ενορία προικισμένη με πολλές δυνατότητες και έχει όλες τις προϋποθέσεις να πραγματοποιήσει ένα πολύ σημαντικό έργο, αξιοποιώντας τα κτίρια που γειτνιάζουν με το Ναό για έναν και μοναδικό σκοπό• να διακονήσει με σύγχρονο τρόπο αυτόν τον ευλογημένο λαό της Αμφιλοχίας.

Ονειρευτήκαμε από την πρώτη στιγμή ένα κτιριακό συγκρότημα γύρω από τον Ιερό Ναό, το οποίο να καλύπτει όλες τις ιεραποστολικές, κοινωνικές και φιλανθρωπικές ανάγκες και σήμερα εγκαινιάζουμε το πρώτο έργο, το Αρχονταρίκι του Ναού, ένα χώρο υποδοχής για να μπορεί να φιλοξενεί μικρής κλίμακας εκδηλώσεις και να προσφέρει την υποδοχή και την φιλοξενία που πάντοτε η Εκκλησία μας παρέχει.

Επόμενος στόχος είναι να αξιοποιήσουμε και τα υπόλοιπα κτίρια για να γίνει καταρχήν ένα Σπίτι Γαλήνης Χριστού για να προσφέρουμε δωρεάν φαγητό σε άπορους αδελφούς, να δημιουργηθεί αίθουσα και χώρος για τις Κατηχητικές Συνάξεις και στο παρακείμενο πολυόροφο κτίριο να λειτουργήσει βιβλιοθήκη, μουσειακός χώρος, αλλά και τόπος διαμονής του εκάστοτε Μητροπολίτου για να μπορεί ο Μητροπολίτης να έρχεται πιο συχνά και να διαμένει στην Αμφιλοχία».

Ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη και επήνεσε τον Πρωτοπρ. Οδυσσέα Κυρόσιμο, Προϊστάμενο του Ιερού Ναού και Αρχιερατικό Επίτροπο Αμφιλοχίας και όλους τους συνεργάτες του για την συστηματική εργασία τους και ευχήθηκε η κάθε Ενορία να γίνει μία ζωντανή πνευματική κυψέλη που θα ανακουφίζει τον ανθρώπινο πόνο, θα προσφέρει τη χαρά της ιεραποστολής και ταυτόχρονα και την χαρά της λατρευτικής και μυστηριακής ζωής.

[**Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες**](#)